

מעורר שיעור ליום הזיכרון לאוח של רס"ן יהודה נתן כהן הי"ד

יהודה היה מ"פ בסיירת גבעתי. נולד וגדל בשדמות מחולה שבבקעת הירדן. למד בישיבה התיכונית בחספין ולאחר מכן במכינה בעלי. היה ברוך כשרונות- שחקן שחמט מחונן, כדורסלן מצטיין ובעיקר בעל לב טוב ורצון לעזור ולתרום לכל הסובבים אותו.

ב- 7/10 הוקפץ מביתו ויחד עם חייליו חילץ עשרות תושבים בקיבוץ נחל עוז. יחד עם חייליו בסיירת גבעתי היה ממובילי התמרון הקרקעי בעזה. נהרג בקרב גבורה בי"ט חשון תשפ"ד, בגיל 25.

יהודה העריך מאד את הזכות לחיות במדינת ישראל. בהקדשה שנתן לחברו הוא כתב:

"אנו זוכים להגשים את חלומם של יהודים במשך 2000 שנות-גלות."

שלב א' - פתיחה (שיח כיתתי)

אפשרות א' - שיחה כללית על משמעות החיים במדינת ישראל בצל המלחמה ועל חייהם של אלו שנפלו למען עם ישראל.

אפשרות ב' - שאלה אישית לתלמידים:
האם אתם מכירים מישהו שלחם או מסר את נפשו למען המדינה?
שיתוף בזיכרונות, חוויות וסיפורים אישיים.

שלב ב' - סרטון על דמותו של יהודה

<https://youtu.be/tF2IpPAf4KQ?si=36iTuj51oYWBz0lw>

שלב ג' - ניצוצות חיים מיהודה

מהלך הפעילות:

חלקו לתלמידים כרטיסיות "ניצוצות חיים מיהודה" עם סיפורים על יהודה.
(הכרטיסיות להדפסה מצורפות בסוף המצגת)

כל קבוצת תלמידים תקרא מספר סיפורים ותענה על השאלות הבאות:

- איזה ערך או תכונה מתבלטים בסיפור?
- איך היית נוהג/ת בסיטואציה דומה?
- מה אתה/את לוקח/ת מהסיפור לחיים שלך?
- איזו שאלה היית שואל/ת את יהודה בעקבות הסיפור?

(דף מסודר של המשימה ושאלות נוספות לתלמידים מצורף בסוף המצגת)

רקע אפילו:

לאחר השדעה של יהודה, אמר ותפיה - דנות בצדו - הירגישו רצון עז
להמשיך את אורו הרצוץ אל מעבר למעגל המשפחה.
דמהלך החודש הראשון, הן שימרו דבש יום סיפור אחד למספרים וליו חדרים,
חיים ואנשים להכירו אותו.
מאז - ממשיכים אפרים דבש לדוץ סיפור אחד נוסף.

קישור להצטרפות לקבוצת הוואטסאפ:

<https://chat.whatsapp.com/LNmJ2moYgEBD7Vrmev35Y3>

שלב ד' - סיכום "עורך לדרך"

שיח מסכם במעגל:

כל תלמיד/ה ישתף בעורך, מסר או תובנה אישית שהוא/היא לוקח/ת מההיכרות עם דמותו של יהודה.

איזה ערך לדרך אני לוקח/ת איתי ממה שלמדתי היום על יהודה?

אפשר לחיין את הסיפורים על פי תכונות אופי של יהודה שמתקפות בהם.

חידור
למורה

הניסוח
אנושית

חידור לשרות
הצרות

מלפחיות

צדאיות

הומור
וערימה

מנהיגות

חוכמה

ניצוצות חייס איפודפ לענו

עוד סיפור ועוד סיפור, חלקיקי פאזל קטנים שמציירים נשמה גדולה. כואבים ומאמינים, אוספים ניצוצות מחייו של יהודה ומדביקים איתם את שברי ליבנו.

זיו שטיינר, חבר של יהודה

מהישיבה התיכונית בחיספין מספר:

כשיהודה החליט ללכת ללמוד במכינה בעלי הוא ביקש ממני שנעשה חברותא טלפונית.

ואפילו שבד"כ לא אהבתי לעשות את זה,

כוח השכנוע של יהודה היה חזק ממני.

למרות שהיינו בבתי מדרש שונים בתפיסה

(אורות שאול ועלי), למדנו יחד מפנקסים של הרב קוק במשך שנה שלמה.

החברותא הזו הייתה אחת המשמעותיות שהיו לי בחיים.

היה בה גם לימוד משמעותי, שיח משותף על נושאים

שונים, ניסיון לברר סוגיות משמעותיות באופן נוקב

ובלי תירוצים.

אבל מעל הכל, היה לי פשוט כיף לדבר

עם יהודה. לצחוק איתו

ולשמוע את התובנות שלו.

יכולת ההתמדה שלו, יכולתו לחשוב

באופן מעמיק על כל דבר מהרבה

כיוונים, והרצון המתמיד לבירור האמת

אפיינו אותו בכל תחנות חייו.

לע"נ רב-סרן יהודה נתן כהן הי"ד

ניצוצות חייס איפודפ לענו

עוד סיפור ועוד סיפור, חלקיקי פאזל קטנים שמציירים נשמה גדולה. כואבים ומאמינים, אוספים ניצוצות מחייו של יהודה ומדביקים איתם את שברי ליבנו.

יהודה היה ילד של בית.

למרות שהיה תמיד עמוס בעשייה צבאית,

היה לו חיבור עמוק למשפחתיות הביתית.

בימי שישי כשהיה חוזר מהצבא,

היה נכנס למטבח עם אמא שלו ונותן יד

בבישולים בתיקתוק האופייני לו.

גם כשהיה עייף, לא ויתר על העזרה ועל הזמן

המשותף ביחד.

כל הפרטים הקטנים, כמו גלגול קציצות הקובה

או קליעת החלות, הופקדו בידי, והוא היה

עושה אותם בהשקעה ובדייקנות.

כשהחלות היו יוצאות מהתנור,

היה מצלם ושולח לאחים שהיו

אמורים להגיע לשבת:

"מחכים לכם".

יהודה, מחכים לך גם..

לע"נ רב-סרן יהודה נתן כהן הי"ד

ניצוצות חייס איפודפ לענו

עוד סיפור ועוד סיפור, חלקיקי פאזל קטנים שמציירים נשמה גדולה. כואבים ומאמינים, אוספים ניצוצות מחייו של יהודה ומדביקים איתם את שברי ליבנו.

מספר הרב ניר צוברי:

"מתאים לך לעשות חברותא כל שבת כשאני חוזר

מהצבא?"

כך שאל אותי יהודה שבוע לפני הגיוס.

מאז במשך כמעט שבע שנים

זכיתי ללמוד בשבתות עם יהודה.

יהודה היה מאד חד בלימוד, הבין מהר ולעומק.

תמיד רצה לראות איך זה נוגע לחיים שלו,

ומה הוא יכול לקחת מזה.

כשהתעסקנו בשאלות חינוכיות היה לו חשוב להבין

איך זה נוגע לחיילים שלו ולו באופן אישי.

מה שליווה את יהודה זו תורה גדולה

שמביאה לחיי מעשה.

הוא היה מאד מסודר בזמני הלימוד.

באופן קבוע היה מגיע בליל שבת לפני סוף

התפילה, קובע באיזו שעה נלמד ותמיד

מדויק, כך בהתמדה לאורך שנים ארוכות.

לצד המסירות לצבא ולמדינה, היתה בו

אהבת תורה גדולה שבשמה הוא הלך

ולאורה הוא התגדל.

לע"נ רב-סרן יהודה נתן כהן הי"ד

ט' בטבת תשפ"ד

בס"ד

ניצוצות חייס א'פודפ ללנו

עוד סיפור ועוד סיפור, חלקיקי פאזל קטנים שמציירים נשמה גדולה.
 כואבים ומאמינים, אוספים ניצוצות מחייו של יהודה ומדביקים איתם את שברי ליבנו.

יהודה האמין בשיח עם חייליו ולא הרבה לתת להם עונשים. הם לא קופים, אפשר לדבר איתם," כך נהג לומר.

דבר זה לא סתר את העובדה שהיה מפקד שהולך "לפי הספר" ומקפיד על תרגולות לפי כל הנהלים. המקצועיות חסרת הפשרות שלו, הובילה את הפלוגה להישגים מרשימים. באחד המסעות, כמה חיילים התיישבו לכמה דקות, דבר שאסור בתכלית האיסור. לפתע החיילים הבחינו ביהודה מתקרב אליהם, ונלחצו מאד מהעונש שהם עומדים לקבל. בלי לומר מילה, יהודה פשוט הושיט להם יד, והרים אותם. זה היה עבורם שיעור בלתי נשכח במנהיגות. מאותו יום, הלכו אותם חיילים אחריו באש ובמים.

לע"נ רב-סרן יהודה נתן כהן הי"ד

י' כסלו תשפ"ד

בס"ד

ניצוצות חייס א'פודפ ללנו

עוד סיפור ועוד סיפור, חלקיקי פאזל קטנים שמציירים נשמה גדולה.
 כואבים ומאמינים, אוספים ניצוצות מחייו של יהודה ומדביקים איתם את שברי ליבנו.

מדי שנה, בערב ראש השנה, היה יהודה מתקשר לרב מוטי פרנקו, ראש הישיבה התיכונית בחיספין בה למד, לאחל לו שנה טובה.

לא משנה איפה היה - במכינה, בצבא, בתפקיד כזה או אחר, בכל שנה כמו שעון, התקשר לברך בשנה טובה. בראש השנה האחרון, לא הספיק להתקשר. בשבוע שאחרי שמחת תורה, מקבל ראש הישיבה שיחה. על הקו יהודה שלהפתעתו אומר: "לא הספקתי להגיד שנה טובה, אז התקשרתי להשלים". בתוך כל הבלגן והלחימה, מצא רגע להתקשר, לספר בכמה מילים מה איתו, ולא לוותר על האיחול המסורתי, שלווח בהכרת הטוב גדולה לישיבה שבה למד. "הנקודה הזו מאד מאפיינת אותו", אומר הרב מוטי "פשטות, ענווה, הכרת הטוב. הברכה שלו תחסר לי כל כך מעכשיו. להיכנס לשנה החדשה בלי ה'שנה טובה' של יהודה".

לע"נ רב-סרן יהודה נתן כהן הי"ד

ד' בשבט תשפ"ד

בס"ד

ניצוצות חייס א'פודפ ללנו

עוד סיפור ועוד סיפור, חלקיקי פאזל קטנים שמציירים נשמה גדולה.
 כואבים ומאמינים, אוספים ניצוצות מחייו של יהודה ומדביקים איתם את שברי ליבנו.

מספר הרב שי פרנקל מהישיבה התיכונית בחיספין שם למד יהודה:

בכל שנה מתקיימת בישיבה תחרות שחמט, בה מתחרים תלמידי השכבות השונות בהובלת אחד המורים. יהודה, כחובב שחמט ידוע, היה משתתף קבוע בתחרות. בכשרונו הרב הצליח במשך שלוש שנים, מכיתה ט' עד י"א, לזכות במקום הראשון. להגדרת מארגן התחרות, יהודה היה בכמה רמות מעל כולם וזה בלט באופן בו שיחק. בכיתה י"ב, יהודה בחר שלא להשתתף. הנימוק לכך היה - אני רוצה לאפשר לעוד אנשים לזכות במקום הראשון. וויתור כזה, ועוד בשנה האחרונה בישיבה עם כל הפאסון של שמיניסט, לא מובן מאליו בכלל. מסיים הרב שי:

"זה בדיוק מתאר את יהודה - מוכשר מאוד אך ענוותן ורגיש לאחר. עבורו השחמט היה משחק חשוב אך לא פחות מכך הזדמנות לויתור ועבודה עצמית להעצמת המידות האישיות. שיעור גדול לחיים!"

לע"נ רב-סרן יהודה נתן כהן הי"ד

ניצוצות חייך מיהודה שלנו

עוד סיפור ועוד סיפור, חלקיקי פאזל קטנים שמציירים נשמה גדולה. כואבים ומאמינים, אוספים ניצוצות מחייו של יהודה ומדביקים איתם את שברי ליבנו.

מי שמנהל או מוביל צוות, נתקל לא אחת בדילמה עד כמה לסמוך על האנשים שתחתיו - גם במחיר שהדברים לא ייעשו במאה אחוז כמו שצריך, או לשלוט על העניינים מקרוב באופן מלא וצמוד. מפקדים רבים בצבא בוחרים בדרך השניה, אך לא כך יהודה.

סיפר אחד המפקדים, שבעוד הוא ומפקדים נוספים היו מתעקשים לפקד באופן ישיר על המפקדים שתחתיהם, יהודה תמיד הקפיד להאציל סמכויות ולתת למ"כים שלו להוביל את החיילים.

גם כשהדבר עלה במחיר של טעויות הוא לא נבהל. בסוף היום היה לוקח אותם לשיחת סיכום על מה שלא היה טוב וחינך אותם לגדול ולהשתפר.

בלי צעקות וכעס, אלא בדרך של אמון, הוא דרש מהם לנסות שוב ושוב. יותר משהיתה חשובה לו התוצאה הסופית, היה חשוב לו התהליך ובניית אנשים שתחתיו כמפקדים וכחיילים טובים יותר.

לע"נ רב-סרן יהודה נתן כהן הי"ד

ניצוצות חייך מיהודה שלנו

עוד סיפור ועוד סיפור, חלקיקי פאזל קטנים שמציירים נשמה גדולה. כואבים ומאמינים, אוספים ניצוצות מחייו של יהודה ומדביקים איתם את שברי ליבנו.

אספר חנאל רוננר:

י"ז אדר ב' תשפ"ב. היום הראשון של האימון מתקדם. יהודה אוסף את כולנו לח' פלוגתית כדי להסביר לנו מדוע החבר'ה שהגיעו מכיוון המרכז איחרו היום. והסיבה - בבני ברק הייתה הלווייתו של הרב חיים קנייבסקי. הוא מרחיב ומסביר על הסיבה שכל כך הרבה אנשים הגיעו להלוויה, משום שאותו אדם השקיע את כל כוחו במה שהוא האמין בו - לימוד תורה. לסיום הוא אומר שאנחנו כחיילים שחשוב לנו להגן על העם שלנו צריכים ללמוד ממנו, איך להשקיע את כל כוחנו להיות החיילים הכי טובים והכי מקצועיים שיש!

לפני זמן מה, כשעשיתי סיום לצכרו בישיבה, סיפרתי את הסיפור הזה והדגשתי שזה סיפור חשוב בשביל כולנו, חיילים ולואדי תורה כאחד, להשקיע את כל כוחנו להיות הכי טובים, בכל שליחות שבה נהיה.

לע"נ רב-סרן יהודה נתן כהן הי"ד

ניצוצות חייך מיהודה שלנו

עוד סיפור ועוד סיפור, חלקיקי פאזל קטנים שמציירים נשמה גדולה. כואבים ומאמינים, אוספים ניצוצות מחייו של יהודה ומדביקים איתם את שברי ליבנו.

אספר דור:

כשיהודה רק נכנס לפקד על הפלוגה הוא שלח אותי ואת הנהג שלו למשימה בבסיס של חטמר שומרון. המשימה התארכה ומצאנו את עצמנו תקועים שם. במהלך היום ניסינו לקנות פחית והמכונה בלעה לנו את הכסף. ניסינו להוציא את הפחית בכוח ואז הגיע קצין של החטמר, ראה שאנחנו מתעסקים עם המכונה, צעק עלינו והעיף אותנו משם. מפה לשם מסתבר שנתפסנו על ידי מצלמת האבטחה וקיבלנו טלפון זועם מהרס"ר שהוא הולך להעניש אותנו בחומרה ולרתק אותנו לחודש בבסיס. כמובן שיהודה התערב כדי להגן עלינו והתעקש להיות מי שישפוט אותנו במקום הרס"ר.

מה שהיה במשפט הכי מאפיין את יהודה. בהתחלה הוא היה עצבני ובאמת הסביר לנו את הפאדיחה שלנו ואיך זה מציג אותנו החוצה, ואז הפרצוף התהפך ומעצבני עלה לו חיוך גדול, ואז הוא נקרע עלינו מצחוק ולא הפסיק להסתלבט עלינו. נתן לנו את הקנס המינימלי ושלח אותנו הבייתה בדיוק לרגילה.

לע"נ רב-סרן יהודה נתן כהן הי"ד

ניצוצות מיהודה - כרטיסיות להדפסה

כ"ט בטבת תשפ"ד בס"ד

ניצוצות חייך מיהודה לעלן

עוד סיפור ועוד סיפור, חלקיקי פאזל קטנים שמצייירים נשמה גדולה. כואבים ומאמינים, אוספים ניצוצות מחייו של יהודה ומדביקים איתם את שברי ליבנו.

ימים ספורים לפני הכניסה לעזה, אסף יהודה את חייליו, ואמר: "בצה"ל המפקדים הולכים בראש וככה זה צריך להיות! לכן, הם חשופים יותר לאש האויב. אני רוצה שתדעו מה עליכם לעשות אם חלילה אפגע".

יהודה דיבר על כך עם המ"פ שהיה אמור להחליפו ועם חייליו.

יהודה היה מחובר לאמת הגדולה של עם ישראל ובדעה צלולה היה מוכן למסור את נפשו למענו. המודעות לכך שהוא לא בהכרח חוזר לא הרתיעה אותו אלא העצימה אצלו את נקודת האחריות. גבורת הנפש ואומץ הלב, הענווה, ההתבטלות כלפי גודל המשימה חיברה את יהודה לעוצמות הרוח של עם ישראל לדורותיו, לר' עקיבא שמוסר נפשו תוך שהוא מקבל עליו עול מלכות שמים באהבה ורוממות רוח. "הרוגי מלכות אין שום בריה יכולה לעמוד במחיצתם".

לע"נ רב-סרן יהודה נתן כהן הי"ד

כ"ג בתמוז תשפ"ד בס"ד

ניצוצות חייך מיהודה לעלן

עוד סיפור ועוד סיפור, חלקיקי פאזל קטנים שמצייירים נשמה גדולה. כואבים ומאמינים, אוספים ניצוצות מחייו של יהודה ומדביקים איתם את שברי ליבנו.

מספר יוני אסייג:

אני בן 22, מניו יורק. כשהתגייסתי לא ידעתי כלום על הצבא. חשבתי שמפקד הצוות יהיה בחור מפחיד שישר יוריד אותי לשביבות סמיכה, אבל כשפגשתי את יהודה הדבר הראשון שהוא עשה היה לחייך אליי, חיוך מהמם שלעולם לא אשכח. הוא הציג את עצמו ושאל מאיפה אתה?

אמרתי שאני מניו יורק. החיוך שלו גדל עוד יותר, ועיניו של יהודה נפערו. הוא כל כך שמח שיש מישהו כמוני בצוות שלו וקיבל אותי בכזו אהבה ואכפתיות. הוא הפציץ אותי בשאלות אם אני בסדר בישראל ואם אני צריך עוד כסף או מקום מגורים או מקום לשבת, ולא נתן לי לעזוב עד שהבטחתי שאם אצטרך משהו אגיד לו מיד.

הייתי חייל טוב, ויהודה בחר בי לצאת נגדו במטווח כדי לראות למי יש יד טובה יותר, וברור שהוא ניצח. הוא ראה בי פוטנציאל והחליט לתת לי את האחריות להיות נגביסט. ההחלטה הזו שינתה את כל חיי והפכה אותי למי שאני היום.

יהודה גם שיחק איתי כדורסל ועשינו עסקה: אם אני זוכה אני יכול לחזור הביתה מוקדם, ואם אני מפסיד אני צריך לנקות את הנגב 3 פעמים ביום. שוב הפסדתי, והתחלתי לקרצף את הנגב 3 פעמים ביום בזמן שיהודה הסתכל עליי באותו חיוך מדהים שהיה לו.

I miss you so much,
I think about you everyday.

לע"נ רב-סרן יהודה נתן כהן הי"ד

כ"ב בשבט בס"ד

ניצוצות חייך מיהודה לעלן

עוד סיפור ועוד סיפור, חלקיקי פאזל קטנים שמצייירים נשמה גדולה. כואבים ומאמינים, אוספים ניצוצות מחייו של יהודה ומדביקים איתם את שברי ליבנו.

בתקופת התיכון, החל יהודה לעבוד ברפת בשדמות מחולה. מספר יהודה שילה, מנהל הרפת:

"באחד מערבי הקיץ יהודה היה בתורנות של צינון הפרות. ירדתי בשעות הערב לסיבוב ברפת וראיתי שעגלה עומדת להמליט. כדי לקדם את ההמלטה ניסיתי להתערב דינית וקראתי ליהודה לעזרה. אך ההמלטה לא התקדמה ואפילו הסתבכה. נאלצתי להזמין את הווטרינר ואמרתי ליהודה שהוא משוחרר ויכול לחזור לביתו. יהודה התעקש להישאר איתי ולעזור, יחד עם הרופא, בהוצאת העגל. הסברתי לו שייקח זמן עד שהרופא יגיע אבל הוא התעקש להישאר ולא להשאיר אותי לבד. עם בוא הרופא יהודה הצטרף לחילוץ העגל וסיום ההמלטה.

התעקשותו של יהודה לעזור לי ריגשה אותי מאוד" לפני מס' חודשים כשיהודה היה בתקופת חל"ת קצרה בין תפקידים בצבא, בחר לשלב גם עבודה ברפת

"בשביל הנשמה" כמו שאמר. רצינותו של יהודה, רגישותו לסביבה, מסירותו לתפקיד בו הוא משמש ומאור פניו בלטו גם אז.

לע"נ רב-סרן יהודה נתן כהן הי"ד

ניצוצות חייס א'פודפ אלנו

עוד סיפור ועוד סיפור, חלקיקי פאזל קטנים שמצייירים נשמה גדולה. כואבים ומאמינים, אוספים ניצוצות מחייו של יהודה ומדביקים איתם את שברי ליבנו.

כושר המנהיגות של יהודה בלט כבר מהרגע הראשון בטירונות. באחד השבועות הקשים והלחוצים ביותר בהכשרה, הצוות של יהודה התנהל בצורה פחות טובה מהמצופה, ומדריכי הירי וקרוב המגע הענישו אותם על כך בריצות וזחילות. בשלב מסוים, יהודה, שהיה אז חייל פשוט, קם וביקש לדבר עם המדריכים בצד על הדרך שהם מעבירים את השבוע ומה זה גורם לצוות. מאותו הרגע, היחס שלהם השתנה לטובה ואיתו גם תפקוד הצוות. כולם השלימו עם זה שככה יראה השבוע, חוץ מיהודה שלקח יוזמה ובחר לפעול. גם בסיטואציות קשות וגם מול מפקדים בכירים ממנו, יהודה תמיד ידע מה להגיד בלי שזה ישמע חוצפה. הוא היה זה שחברי הצוות נושאים אליו עיניים ויודעים שאפשר להתייעץ איתו בכל עניין.

לע"נ רב-סרן יהודה נתן כהן הי"ד

ניצוצות חייס א'פודפ אלנו

עוד סיפור ועוד סיפור, חלקיקי פאזל קטנים שמצייירים נשמה גדולה. כואבים ומאמינים, אוספים ניצוצות מחייו של יהודה ומדביקים איתם את שברי ליבנו.

סיפר אחד החיילים של יהודה: "כשהתגייסתי, שיבצו אותי כלוחם בגדוד שקד, למרות שלא רציתי כי היו לי בעיות בבית. יהודה היה המ"פ שלי וביקשתי שיעביר אותי לתפקיד אחר. הוא ביקש ממני להישאר ולנסות עוד קצת. אחרי זמן באתי אליו ואמרתי לו: די יהודה, ניסיתי בשבילך. זהו, אני לא יכול. זה היה יום חמישי, ויהודה אמר לי אין בעיה, בשבוע הבא נמצא לך תפקיד אחר קרוב לבית. ביום שישי, כשבאתי לצאת הביתה, יהודה אומר לי בוא איתי. הוא הסיע אותי ברכב שלו, וכל הדרך הייתי בלחץ. כשהגענו, הוא אמר לאמא שלי "איזה ילד מדהים יש לך". הייתי טירון שלושה חודשים, לא האמנתי שהמ"פ הגיע אלי הביתה רק בשביל זה". את הסיפור הזה סיפר אותו חייל - שעדיין משרת בתפקיד אליו הועבר על ידי יהודה, בהתרגשות רבה, בפגישה מקרית על הדרך. כזה יהודה היה, הטביע חותם בכל אדם שעבר בדרכו, אפילו לתקופה קצרה.

לע"נ רב-סרן יהודה נתן כהן הי"ד

ניצוצות חייס א'פודפ אלנו

עוד סיפור ועוד סיפור, חלקיקי פאזל קטנים שמצייירים נשמה גדולה. כואבים ומאמינים, אוספים ניצוצות מחייו של יהודה ומדביקים איתם את שברי ליבנו.

לפני חמישה חודשים, עם כניסתו לתפקיד מפקד פלוגה בסיירת גבעתי, נשא יהודה נאום בו בחר לספר את סיפוריהם של לוחמים בסיירת שנפלו על הגנת המולדת. וכך המשיך ואמר: "סיפורם של נופלי הפלגה הם החובה המוסרית שלנו כאן בשנת 2023, במהלך השנים איבדה הפלגה 30 לוחמים ומפקדים. אני חוזר היום הביתה, אל כור מחצבתי, אל פלגה ב. בכל מקום שאליו הגעתי ניסיתי להביא את הרוח הייחודית שעליה התחנכתי מיומי הראשון בסיירת גבעתי. רוח זו כוללת בעיניי 3 ערכים מובילים: דבקות במשימה - לא חוזרים בלי שמבצעים, שאיפה להצטיינות בכל דבר - ממלחמה מורכבת בזירה צפונית ועד בוחן כושר קרבי, ורעות ואחוות לוחמים. מפקדי ולוחמי הפלגה, אנחנו מתחילים תקופה חדשה ומשמעותית. נמשיך להצטיין במשימת ההגנה בשומרון, ונגביר מוכנות לקראת המלחמה הבאה. אין לי ספק שנעמוד בכל אתגר שיהיה לנו!". ויהודה אכן עמד באתגרים, פיקד בגבורה בקרבות, והצטרף אל השרשרת המפוארת של מפקדי הפלגה שנפלו באומץ לב, ראשונים בקרב.

לע"נ רב-סרן יהודה נתן כהן הי"ד

ניצולות חייס איהוזה

קראו את הסיפורים ונסו לענות על השאלות:

איזה עורך או תכונה מתבלטים בסיפור?

איך היית נוהג/ת בסיטואציה דומה?

מה אתה/את לוקח/ת מהסיפור לחיים שלך?

איזו שאלה היית שואל/ת את יהודה בעקבות הסיפור?

מה לדעתך גרם ליהודה לפעול כך?

האם נתקלת פעם במישהו שהתנהג בצורה דומה לזו של יהודה בסיפור?

איזה מסר הסיפור מעביר לדעתך?

לפנרו של רס"ן יהוזה נתן כהן הי"צ

ניצולות חייס איהוזה

קראו את הסיפורים ונסו לענות על השאלות:

איזה עורך או תכונה מתבלטים בסיפור?

איך היית נוהג/ת בסיטואציה דומה?

מה אתה/את לוקח/ת מהסיפור לחיים שלך?

איזו שאלה היית שואל/ת את יהודה בעקבות הסיפור?

מה לדעתך גרם ליהודה לפעול כך?

האם נתקלת פעם במישהו שהתנהג בצורה דומה לזו של יהודה בסיפור?

איזה מסר הסיפור מעביר לדעתך?

לפנרו של רס"ן יהוזה נתן כהן הי"צ